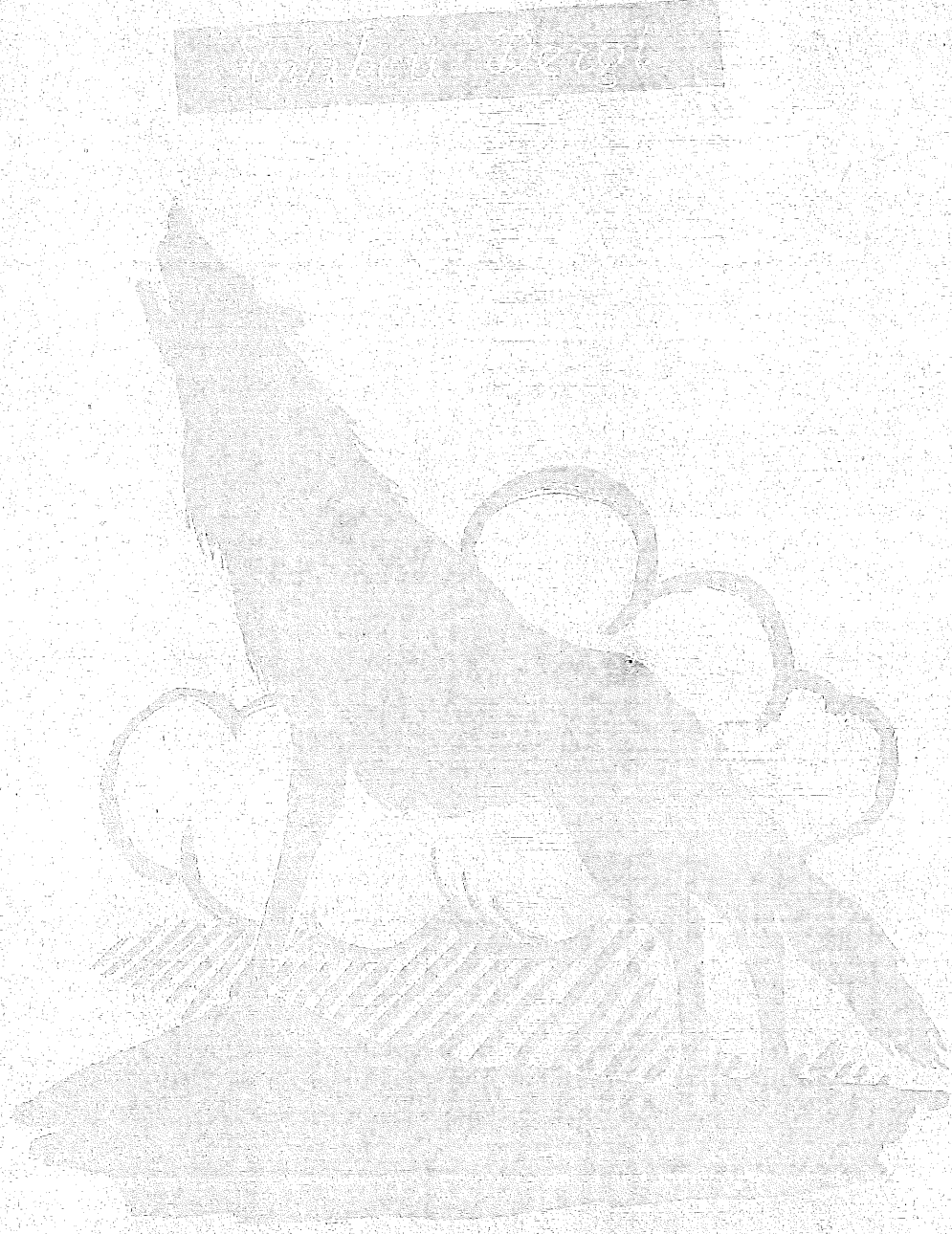

DOĞRUSUK KANDEVIZ MİLET VOLUNDA BİR AZİMETTEN!

KUR ŞAD

Yazılarınız için

SAYI 11

3 NİSAN 1947

25 Krs.

Türklük ve Türkçülük

HABERLERİ

Doğu Türkelî'den gelen Bir mektup

Mehmet Emin Beğın Kâsoardan Hindistanda bulunan Mehmet Kasım Hacım Beğle arkadaşlarına, onların da bir örneği Türkiyeve yolladıkları Doğu Türkelin'in komünist çetecilerden temizlendikten sonraki durumuna ait bilgiler veren bir mektuptan bazı parçaları neşrediyoruz.

"Biz içki Cindeki yurttaşlar ötken yıl 17 oktebirda Urumçige kelgen idik. Merkezi hükümetnig vekili Cang Ci-Cung Efendi ve Halk Vekilleri arasında sekiz ay muzakere neticeside yurtta sulh orunlaşip veniden demokratik bir hükümet kuruldu. Bu hükümetning esasî kanunu, milli inkilapçılar bilen Cang Efendi arasında kararlaşkan muahedege esaslanıp kuruldu. Memurlerni intisap bilen tayınlaş, söz ve matbuat hürriyeti, dahilli ve harici ticaret hürriyeti, din ve medeni işler hürriyeti Sing (Komünist vali) zamanesindeki bütün mezalimni yok etis, maarif öz tilimiz ve öz hahşimizde (istek) buluşı, yerli asker teşkil kılışı ve başka meseleler. Hazır hükümet azaları ve memurlerining vüzde vitmişli yerliklerden boldu. Cünanci (nitekim) hükümetning iki muavin reisi de: Burhan Efendi ve Ahmet efendiler, dört nezaretning nazırları Mühâmmet Emin (İkdisadi Tamirat Nazırı), Seyfeddin Efendi (Maarif Nazırı), Canımhan Hacı Kazak (Maliye Nazırı), Celalettin Efendi (Dahilive Nazırı), Mes'ut Efendi Umumi Müfettiş ve İsa Beg hükümet azası ve başkalar bulup Urumçi merkezi hükümetning erkânidin 25 de 17 kişi bizdin boldu. 'On vilâyetlerning valileleri —Karagahirningkinden başka — hemmesi yerlik Türklerden boldu. Meselâ : Mes-hur Abdülkerimhan mahdum Kâşgar valisi, Abdulaziz mahdum (Abdulkadirdamullam oğ-lu) Aksu valisi, Nuri Beg Hotan valisi boldu. Bütün nahiye hakimleri (Şincanglar) ni her nahiye halkı özleri öz içidin azat intihap bilen saylamakçı boldu. Hazır bu iş başlandı. Şi-mal vilâyetlerde (Urumçi, İplâ, Cüveek ve Altay) herbir sıvası işler vukarki surette ic-ra kılınmakğa başlagalı üç dört ay boldu. Altı şehirde eski hükümet vaktidaki memurlar bulganlıkı (bulunduğu) üçün bular manilik kılmakta idi. Bunlarni işidin (isinden) tüşürüp halk tarafidin azat intihap bilen (serbest secimle) nemur intihap kıldınıs ve yeni sıvaset-ni halkğa tanıtip halkning hukukunu özleri işletmek yollarını talim herus üçün muavin reis Burhan Efendi, Seyfeddin Efendi, ve mening rivasetimiz altıda üç hev'et 5 oktebirda teyyare bilen Kâşgara keldik. Bugün erte men (sabah erkenden) hev'et azalarım bilen Ho-fenge baramen. İki aygaçe Urumçige kaytmakcımız. Sing zamanesinde musadere bulgan mal ve mülkleri öz igesige (asıl sahibine) kaytarup beris idaresining reisi men idim. Ha-zır bütün gayri menkul mülkleri igelerige kaytarup birdim. Mankulâtni mu (dahil) bir nic (birkaç) ay songra tutup beris işi başlaydor. Nuvemberning songlarigaca biz hev'et-lerning nezaretimiz altıda halkımız tarafidin memurlarını intihap kılış tamamlanador. Ve andin kiyin (bundan sonra) biz tilini anlamav durgan (ölinin anlamadığımız) Ambollar (Çinli hakimler) yurtımızda kalmaydur. Hükümet bu vil bac, haracını (vergi) almadı. Hiçbir alıngan yasag (yasa) yok. Gelecek yıldın itibaren venidin adilâne usulde bac ve harac tayinle-nedir. Özleri tezdin kaytıp (geri dörüp) kelsinler. Millet ve xatan hizmetikâmilen müyesserdir. Yol masrafıge Urumçige barupla pul (para) vollaıyman. Raıspendideki kitap ve matbaala-rını alup kelsunler. Matbaa üçün istihsal sıvah (matbaa mürekkehi) ve başka levazımını mükemmel alsunlar. Bu yerdetsş ve barı matbaalarımız mükemmel bar. Yani Altay Neş-riyat İdaresi'ni Urumçide kurup her vecihdin mükemmel matbaacılıkğa başıadık. Ve her bir eserni basıp neşir kılalımız.

"Ve başka dostılarga vukarki yurt vaziyetini yazıp mağlum kılıp koysunlar, ve hemmesi (hepsi) kaytup kelsunler."

KÜR ŞAD

TÜRKÇÜ DERGİ

Cilt : 1

(ŞİMDİLİK AYDA BİR ÇIKAR)

Sayı : 1

En Büyük Türk Kahramanı : Kür Şad

ATSIZ

Türk tarihi, dünyanın en hamâsi şîri, Türk kahramanları da o şîrin berceste mısralarıdır. Bir zafer şeh-râhını dolduran heykeller gibi 26 asrı süsleyen bu ölmeyen tümenin arasında bir teki bir millete şeref verecek ne büyük fâhîler gelip geçti. Tanrının Türk Tanrısı olduğuna, mavî gökle kara toprak arasındaki insan oğullarının yal-nuz Türklerden ibaret bulunduğuna, kendi ırklarının başkalarına hâkim olarak yaratıldığına inanan atalarımız için kahramanlık bir tabiiyet değil bir hüyu...
Şimdi büyük adını saygı ile andığımız Kür Şad işte o kahramanlıkla faziletin şahıslanmış örneği olan büyük Türk kahramanıdır.

Millî ızdırapların sahlandığı ve şahit ızdıraba karıştığı son yıllarda, ölmeyen tümenin zafer ve şeref şeh-râhında hayalen çok dolastım. Yarı masallaşmış çehresiyle Alp Er Tungadan, kahraman kadın Tomiristen başlıya-rak Pilevne kahramanı Gazî Osman Paşaya, Edirne kahramanı Şükrü Paşaya ve kurtuluş savaşının meçhul, fakat meşhur şehidine kadar bütün ölmeyenlerin önünden ihtiramla geçtim. Eskiden olduğu gibi yine Kür Şadı hepsinden büyük buldum. Çünkü o birçok büyüklere görülen bazı küçüklüklerden berde kalmış kaya gibi aşınmaz bir devdi. Dünyasından ayrılmış, bazı büyüklere bulunan yanlış hareketlerden berde kalmış kaya gibi aşınmaz bir devdi.

Kür Şad, tarihimizdeki âyetlerin, ışıkların, mehtapların ve yanardağların yanında gerçek parlamasıyla sönmeyen bir olmuş geçici bir şahap gibidir. Fakat o geçici ışık tarihin gidişini değiştirmiş, kısa aydınlığında bize en büyük hakikatı görebilecek fırsatı vermiştir. Bu hakikat ezeli ve ebedî kahramanlıktır.

Tarih acayip bir ihtiyardır. Bazılarına tam hakkını verir. Bazı değersizlerden çok bahseder. Bazı büyüklere hiç anlamaz. Bazılarından da yalnız birkaç kelime söyler. Kür Şad bu sonuncularındandır. Onun hakkında bütün bil-dığımız: Türk milletini kurtarmak ya esir olan yiğenli Türk kağanı yapmak için kendisi gibi esir 40 arkadaşıyla birlikte Çin imparatorunun sarayına saldırdığı, fakat pek nisbetsiz bir savaştan sonra can ve baş verdiğidir.

Bu muhteşem sa dırışın muhteşem kahramanlarını bilip tanısaydık ne hoş olurdu ! Adlarını bile bilmediği-miz bu örneksiz fedâîler acaba nasıl insanlardı? Kaç yaşlarından idiler? Hangileri hangi savaşlardan arta kalmışlar-dı? Anaları, babaları yaşıyor mu idi? Çocukları var mıydı? Seviyorlar mıydı? Karıları, sevgilileriyle son defa neler konuşmuşlar, neler düşünmüşlerdi? Yazık, hiçbirini bilmiyoruz. Bildiğimiz yalnız şu:

Yanardağ ruhuna, cesetli iradeli kahraman Kür Şad... Bozkurt hanedanından yeni kağanlar soyundan olduğu halde yiğenli bahâ çıkararak Türk milletini diriltmek için kılıca sarılan Kür Şad... Bu nisbetsiz çarpışmada zaferi sağlı-yacak tek yola giderek, yeni düşmanın kalbine saldırarak ruh ve irade kuvveti kadar muhakeme gücüne de sahip olduğunu berrâ Kür Şad... Başarılamayan bir ihlâlâ rağmen düşmanın yüreğine korku ve dehşet salarak ırkı mah-volmaktan kurtaran Kür Şad... Sonra onun 40 çanlı arkadaşı...

Bir hareketin değeri, verdiği sonuca göre ele alınırsa Kür Şadın hareketi Türklüğü yok olmaktan kurtardığı için Kür Şad büyüktür. Yapanın fedakârlığı ve kahramanlığı ile ölçülürse Kür Şad yine büyüktür. Velhasıl o çok büyüktür. Hiçbir kıskancın erişemeyeceği kadar büyük...

Biz, bugünün Türkçüleri bu "kaybolmuş güneş" imzi 13 asrın karanlıklarından çekip çıkararak başımıza taş çıkarttık. Şimdi o, büyük yarınımızı aydınlatıyor. Onun boşa gitmemiş olan okları 13 asrın ötesinden bize 41 kahra-manın seslerini getiriyor. Ve onların ruhları kendilerine doğru çelik ve kan tufanlarıyla yapılacak büyük bir yü-rişçü bekliyor.

1300 yıl önce öykülen Kür Şadın kanı ırkımızı yabancılar arasında erimekten kurtarmıştı. Bugün de onun hatırasını Türklük ruhuyla eriyip sönmekten kurtaracaktır. Vaktiyle onun at koşturduğu yerlerdeki meçhul mezarlar-dan bize gelen sesler "daha ne kadar bekleyeceğiz?" diye sorarken bizim yayladan "yakında geleceğiz" diye yükselen haykırışlar onlara karşılık veriyor...

Sesiz ihtirasların ve haykırış seslerinin söndüğü yarınki Türkelinde Kür Şad için ulu bir anıt düşünüyorum. Gösterişsiz, sade fakat metin, kayadan bir anıt... O anıtın önünde Kür Şada ve arkadaşlarına saygı olarak bört ve etme giymiş, kılıç ve sadak takmış Türk gençlerini, birbirine perçinlenmiş sarp bir yığın gibi dik adımlarla geçit yemeli yaptığım düşünüyorum ve 1300 yıllık kızılderem olan Kür Şadla arkadaşlarının da, yaralarından hâlâ dümleyen kanlar sızdığı halde, düşmanlarını çeviren, bastırıp gülümseyerek selâm aldıklarını görür gibi oluyorum...

Gökalp Diyor ki:

HARS ve TEHZİB^(*)

Fransızca «Culture» kelimesinin iki ayrı mânası vardır. Bu mânalardan birini hars, diğerini tehzib tabiriyle tercüme edebiliriz. Hars hakkındaki bütün suitefehhümler Fransızca kültür kelimesinin böyle iki mânalı olmasındandır. O halde, biz lisanımızda, bu iki manayı, hars ve tehzib kelimeleriyle ayırırsak, kendi memleketimizde bu suitefehhümlere nihayet vermiş oluruz. Hars ile tehzib arasındaki farklardan birincisi, harsın demokratik, tehzibin aristokratik olmasıdır. Hars, halkın an'anelerinden, teamüllerinden, öfllerinden, şifahî veya yazılmış edebiyatından, lisanından, musikisinden, dininden, ahlâkından bedii ve iktisadî mahsül-lerinden ibarettir. Bu bediaların hazinesi ve müzesi halk olduğu için, hars, demokratiktir. Tehzib ise, yalnız yüksek bir tahsil görmüş, yüksek bir terbiye ile yetmiş ha-

kiki münevverlere mahsustur. Manner Arnold'un tatlık ve ziya mezhebi tabir' ile ifade ettiği meal, tehzib'in tarifi demektir. Tehzibin esası, iyi bir terbiye görmüş olmak; ma'kulâni, güzel sanatları edebiyatı, felsefeyi, ilmi ve hiçbir taassup karıştırmaksızın dini; gösterişsiz, samimî bir aşk ile sevmektir. Görülüyor ki tehzib, hususî bir terbiye ile husule gelmiş hususî bir duyuş, düşünüş ve yaşayış tarzıdır.

Hars ile tehzibin ikinci farkı; birincinin millî, ikincinin beynelmillel olmasıdır. Bir insan, harsın tesiriyle, belki de yalnız kendi milletinin harsına kıymet verir. Fakat, tehzib görmüşse başka milletlerin harslarını da sever ve onların lezzetlerini de tatmaya çalışır. Binaenaleyh, tehzib, temas ettiği insanları biraz insaniyetçi, biraz müsamahakâr, her ferde, her millete karşı hayırhah ve iktisafçı=eclectique yapar.

Harsla tehzibin bu ikinci farkı, bizi milliyetçilik ve beynelmilleliyetçilik meselesinin tamikine sevk ediyor.

Millet aynı harsta müşterek olan fertlerin heyeti mecmuasıdır. Beynelmilleliyet, aynı medeniyette müşterek olan milletlerin heyeti mecmuasıdır. Reynelmilleliyete, medeniyet zümresi de denilebilir.

Fakat, medeniyet zümresini hususî bir medeniyete mensup milletlerin heyeti mecmuası gibi telâkki etmeyen adamlar da vardır. Bunlara göre, ayrı ayrı medeniyetler yoktur. bütün insanların mecmuu, bir tek medeniyet zümresinden ibarettir ve bu bir tek medeniyet zümresi, milletlerden değil, fertlerden mürekkeptir. Bu fikirde bulunan insanlara kozmopolit adı verilir. Kozmopolitler, «milletim nev'i beşerdir, vatanım ruyi zemin» diyen dünyacılar. Bunların medeniyet zümresi hakkındaki telâkkileri, milliyetperverlikle itilâf edilemez. Çünkü milliyetçilere göre beşeriyet, hayvanat ilminde

sair hayvan neveleriyle beraber tetkik olunan beşer nev'inden ibarettir. İctimai fertler demek olan insanlar ise, milletler halinde yaşarlar. Türkçülük millet esasını kabul etmeyen hiçbir sistemle itilâf edemeyeceğinden kozmopolitleri içine alamaz.

Beynelmilleliyetçiliğe gelince, bu tamamen kozmopolitliğin zıddıdır. Çünkü beynelmille-

liyetçilere göre, medeniyet zümresi bütün insanların heyeti mecmuası demek değildir. Zaten medeniyet bir değil müteaddittir. Her medeniyetin kendisine mahsus bir camiası yâni bir medeniyet zümresi vardır. Aynı zamanda, bu medeniyet zümreleri fertlerden değil, milletlerden mürekkeptir. Medeniyet zümresi bir cemiyete benzetilirse onun fertleri de milletler olur. Medeniyet zümresine Milletler Cemiyeti denilmesi bundandır.

(Fakat, bu Milletler Cemiyeti tabiri doğru değildir. Çünkü, cemiyet, müşterek bir vicdana malik olan tam bir zümre de-

SORUYORUZ :

Gökalp'ın eserleri bugüne kadar niçin bastırılmadı?

Bastırılmayacak idiyse telif hakkı niçin satın alındı?

Ya bastırılmasını ya bu haktan vazgeçilmesini daha ne kadar bekleyeceğiz?

CEVAP İSTİYORUZ...

(1) İstâh etmek, hâlis olmak.

mektir. Müsterek vicdan harstan ibaret olduğu için, cemiyet, kadrosuna girebilecek zümreler, ancak milletlerle onların cürümleri olabilirler. Diğer taraftan, bir çok cemiyetleri içine alan daha büyük zümrelere camia namı verilir. O halde, milletler cemiyeti yerine milletler camiası demek daha münasiptir.)

Bu ifadelerden anlaşıldı ki her medeniyet zümresi, bir beynelmileliyet dairesidir. Bir cemiyetin millî bir narsı olmasının beynelmilel bir medeniyete de mensup olmasına mâni değildir. Medeniyet, aynı beynelmileliyete mensup milletlerin arasında müsterek bulunan muesseselerin heyeti mecmuası demektir.

Demek ki bir beynelmileliyet dahilinde hem onu terkîp eden bütün milletlere şâmil müsterek bir medeniyet, hem de her millete has millî harslardan mürekkep bir harstar koleksiyonu vardır. O halde, biz Avrupa medeniyetine girdiğimiz zaman, yalnız beynelmilel bir medeniyete vâris olmakla kalmıyacağız; aynı zamanda medeniyetdaşımız olan bütün milletlerin hususî harslarında da telezzüz etmek imkanına sahip olabileceğiz. Millî bir cemiyet, nasîl, taksîmî âmâl ve ihtisas tarîkile mesteki zümrelere ayrılmışsa, beynelmilel bir camia da adeta beynelmilel bir taksîmî amaliye ve beynelmilel ihtisasın hükmüne tabî, olarak, millî ve hususiyulmaniye harslara ayrılmıştır.

Binaenaleyh, insanlar, sırf millî zevkle riyle tattıkları zaman, yalnız millî harslarına uygun eserlerden hoşlanırlar. Fakat, insan, her gün aynı yemeği yemekten usandığı gibi, daima aynı nasra mensup edebiyattan, aynı musikiden, aynı mimardan ün. gıda almaktan da bıkar. Bu sebeple şikemperverler, her gün yemek listelerini değiştürmekleri gibi, tenzîpî adamlar da zaman zaman başka harstarın çeşitleriyle ağız değiştürmeye ihtiyacı duyarlar.

Eski zamanlarda esnaf dernekleri, muayyen zamanlarda arifane (1) ziyafetleri yaparlardı. Her hâfedaş, kendi evinde en iyiyapılan yemeği yapıyor, misafirlere, kiraa yahut bir evde buluşarak bu yemekleri deraderece yerlerdi. Medeniyet zümresine beynelmilel munasibeleri de bir arifane ziyafeti gibidir. Her millet, bu ziyafete kendi narsını götürür.

(1) Bu kelimenin aslı «Harifane» dir. Harif «harif-tedâş» demek olduğundan harifane tabiri, hariftedaşçasına bir ziyafet» manâsını ifade eder.

rek bütün milletlerin harslarından tezavvuk etmek hakkını iktisap eder. Şu kadar var ki, yalnız millî harstan hoşlanan millî zevk ile, yabancı harslardan hoşlanan haricî zevk'i birbirine karıştırmamalıdır. Avrupanın bütün milletlerinde gördüğümüz normal nümuneye göre her milletin aslî ve daimî olan zevki, millî zevkidir; haricî zevk ancak tâlî bir derecede kaldığı zaman makbul olabilir. Eski Osmanlı hayatında ise iş böyle değildi. Havas sınıtında haricî zevk, aslî ve daimî zevk halini almıştı. Millî zevke gelince, tâlî bir kıymetten bile mahrum bırakılmıştı. Bu sebeple eski edebiyatımız Acem zevkinin, tanzimat edebiyatı da Fransız zevkinin mahsullerinden ibaret kaldı ve şimdiye kadar nazîc millî bir edebiyat nusule gelmedi. O halde, tenzîb, böyle marazî bir hal aldığı zamanlar muzır olur. Bir tenzîb millî narsın hukukuna riayet ettiği müddetçe normaldir; millî narsın naklâtını çönmeye başladığı andan itibaren, hasta ve marûl bir tehzîb maniyetini alır.

Bu izahlar gösteriyor ki, Türkçülük kozmopontikle itilâf edemez. Hiç bir Türkçü kozmopont olamadığı gibi, hiç bir kozmopont da Türkçü olamaz. Fakat, Türkçülükle beynelmileliyetçilik arasında, itilafa mâni hiç bir ziddiyet yoktur. Her Türkçü aynı zamanda beynelmileliyetçidir. Çünkü her ferdimiz millî ve beynelmilel olarak iki içtimai hayat yaşamaktayız. Millî hayatımız yalnız millî narsımızı yaşamaktır. Beynelmilel hayatımız ise bir taraftan beynelmilel olan medeniyetten, diğer taraftan her biri hususî ve orijinal lezzetlerin bir mecmuası olan yüzlerce harstarın niselerimizi almaktan ibarettir. Tanzimatandere resmen mensup olduğumuz medeniyete gelince, bu da garp medeniyetidir.

Görülüyor ki Türkçülerin narsı dedikleri şey ne Fransızların kultur'u ne de Almanların kultur'üdür. Fransızlara göre, Fransız kültürü otuandere, sîlî edebî kuvvetyile cıvanşumun bir tenzîb maniyeti almıştır. Almanlara göre, guya Alman kulturü de, ordurarı magrup oimasaydı askerî ve ikisadî kuvvetyile bütün cıvanâ nazım olacaktı. Türk narsını faaliyet bunlar gibi müteaddî değil, lazımdır. Biz narsımızı, yalnız kendi zevkimiz kendi telezzüzümüz için yapacağız. Başka milletler de, ondan, Lou'lerin ve Farret'lerin yaptığı gibi, arasına tatarak telezzüz edebilecekler. Nasîl ki, biz de Fransız, İngiliz, Alman, Rus, İtalyan milletlerinin harstar-

— Devamı 14 üncü sayfada —

Tanrı ve Bolşevizm!

Bolşevizm bir ihtilâlin bayrağıdır. Bu ihtilâl Rusyada çürümüş müesseseleri yıkmakla başladı. O arada kazmasını, hurafe ve hakikat tütsüsü ile kararmış, altın yıldızlarını manyatizmacı papaz Rasputinin uçkuruna bulaştırmış, ölüm ve riya kokan bir kılışenin kuşesine de saptı. Kızıl Meydanın dört yanına dinin, halk yığınlarını uyuşturmaya mahsus atyon olduğunu yazdı.

Bu inkardan bize ne? Ondan en fazla gocunması gereken, Rasputinin yağlı sakatını savurarak, azgın teke hırsıyla tepindiği vahşi şevvet patu değil midir?

Fikret 1917 den önce, şair kahinliği ile, yaklaşan büyük sarsıntıyı sezmişti. "Tanrı kaçı", inî Hamidin "Makber," ine kıyaslamak, Hamit ile Fikretin psikolojileri gibi devirlerinin ruh ve mânasını anlamamaktır. Hamit etrafına bakınca kuruculuk çağına erişmiş bir Fransız lakılabı görmüştür. Fikret çevresini yıklayınca temeli çatıdayan bir dünyanın isuradını duymuştur. Tanrı fikri muvakkat hakikatların garantisini olarak anlaşılacak yerde, akıl ve manıya aykırı "ezeli muamma," kılıgına sokulursa, nur ve hakikata yonelenlerin müstehzi kankahaları ile ezilmekten başka nasıl bir akıbet bekleyebilir?

Bolşevizmin tarihi ithamnamesi bu akıbetin ibret oolu vesikasıdır. Fikret hayal ve edebiyat durumcükleri arkasından yarım yamalak kavıdığı pozitivist telsete atmosferinde mucizet insanlık ruyasını karabalgın başka bir rüya olan efsanele ne değiştirmişti. "İlmi sosyalizm," davulu çalarak kalabalığını avlamaya çalışan Bolşevizmin, efsanelere tananmamı olmadığı kadar edebî rüya görmeğede vakti bulunmadığı için, realite ve realizm namına, insanı ve insanlığı olduğu gibi alması tabii idi. Fakat insan ve insanlık olduğu gibi alınca her türlü dayanık ve ağırlık tanımlanması mukadderdir. Tanrı sayısını çoğaltmaya varan bu netice anarşiyi kanunlaştırarak olur. En basit fikir ve münakaşa hürriyetine bile tahammül edemeyen demir inzibatlı rejim için ise fikir hürriyeti enkizasyon papazının ruyalarını karıştıran iman uçurumudur. Ondan dolayı bolşevizm iki defa ve iki türlü geriledi. Önce anarşiyi yenmek mecburiyeti ile, hep aynı kade ve iptidai mantığı kullanarak, ihtilâl meydanına

saldığı. ferdi hakları şefin mutlak hürriyetinde eritti. Bu, yeni şekline rağmen Tevratın tazelenmiş yılan masalıdır. Yasak meyveyi yiyen Adem, hayali insanlık cennetinden tarihî maddecilik cehennemine ruvarlanmışdır.

ABDULLAH

Modern despot eski Mısırın firavununa rahmet okutan bir iktidarın mümessilidir. Firavunun tanrılık sıfatı basit bir halk dininin sembolü idi; ve bu dinin gizli doktrinini teşkil eden tefsirlerle iyi kötü mâzur sayılabılırdı. Asrı insan-tanrı dininin ise kaçamak noktası yoktur. 30 yıldanberi kızıl ufukların resmi sükûnunu bozmağa cür'et eden kısık iniltiler kırbaç ve zincir şakırtılarına bogılmaktadır.

Gerileyiş bu noktada durmamıştır. İnsanlık sürüye ve ümanizma sürüklenişe muadil olunca hak hileye, fazilet boyun egmeğe inkılap etmiş, politika zaruretleri hakikat kaygısını işporta malına çevirmiştir. Böylece, dün rejim ve politika ugrunda süpruntulüğe atılmış hurda inançlar eski Moskof emperyalizminin yeni piyasasına surum getirmeğe memur edilmiştir. Bir zamanlar Çarlığın şüpheli kan aristokrasisine kalkanlık eden Ortodoks kilisesi bugün daha şüpheli bir "İleri Demokrasi," parolasına sarılmış kızıl parti aristokrasisinin emrinde XX. asır cennemine taze kurbanlar arıyor.

G Ü N A H

*Ben Kızıldunun kızıl neferi
Günahkârım azız peder. Hayatta
İsa'ya, Allah'ı ben cesetleri
Soyarken öğrendim Sitalingratta.*

*Ben Kızıldunun kızıl neferi
Otuz yıl cepheden cepheye koştum,
Ve benden hürriyet istiyenleri
Boğmak için, boğmak için savaştım.
Bendim ateş veren mazlum illere
Hürriyet timsali prangalı insan.
Bendim demokrasi diye dillere
Müjde veren dilsiz zavallı insan.*

*Ben Kızıldunun kızıl neferi
Ne bir "Mesih," oldum ne bir kahraman,
İhtiras beynime girdikten kerî
Bendim barbarlaşan, bendim çıldırın.*

Tanrı ve İrtica

SAVAŞOĞLU

Tanrı düne kadar korkulan, karanlıklar arkasında tasarlanan esrarlı bir mefhumdu; Şimdi bu mefhumun uyandırdığı ürper-tü yerini sulu ve züppe hafifseyişlere bırakmıştır. Eskiden Tanrı amaçsız/maksızın teb-cil olunurdu. Zaman onu daha çok anlamış bulunmamakla beraber, modası geçmiş inanç-lar hesabına kataloklamaya çalışıyor!

Bu gundönümünün sebepleri muhtelifdir. Nietzsche Tanrının gömülüğünü ilan ediyor-
du. Fıkret bir aralık resmi dine harb ilan etmiştir. Fakat Nietzsche'nin teşhisi yanlış; ve Fıkretin tenkit özentiği tam nedeğine isab-et etmemiştir. Cenap Şadettin Rousseau, Voltaire gibi garpî filozoflardan sonra suçun yüklenacağı cepheyi pek sade şekilde tayin etmişti. Onun kanaatınca "dinsizliğin en müktedir nasırları iktidarsız ulemayı din" dır.

İktidarı geniş tetsir etmek şartıyla bu kanaat doğrudur. Kur'an Tanrıyı göklerin ve yerin nuru, imin, nikmetin, rahmetin, şefka-tın, bereketin kaynağı, bütün iyi ve güzel isimlerin kendisine yükseldiği sınırsız gerçek-lik, her varolanın özü, evvel ve ahır, zanır ve nâir olarak tebliğ eder. Öyle ise Nietzsche'nin karanlıkta gömülüğünü nâver verdiği mev-numenin sonsuz gerçeklik ile ne ilgisi olabi-
lir? Karanlık, bilgisizlik, kısırlık, çoraklık, mevhume ve yalan, nûrafe yahut iftira en üstün hakikata nasıl eşit olunaabilir?

Ç I K A R T M A

*Çekiş gibi ezdim ve orak gibi
büğüm insanları müsavat diye.
Hak adına ölçü tuttum kuvveti.
Daragacı kurdum adalet diye.*

*Ben Kızıldudunun kızıl neferi
Ölüm sağlığım Brest sokaklarında
Yaralandım ve en tahlî bir dili
Beyaz bir hemşire dudaklarında
Duydum ve kurtuldum bu karanlıktan ;
Medeniyet andığımızı yıkmaya
Başta Marks kisveti kudurmuş tiran
Kasaplık öğreten bizdik dünyaya.*

*Ben Kızıldudunun kızıl neferi
Sitalin adına kanımla ordüm
Kremlin sarayına kızıl zaferi;
İnsanlık namına insan öldürdüm. . .*

Mehmet BALKAN

Doğrusu istenirse insan belâhâti o nu-
ra yönelerek arınacağına, iyilik, doğruluk
ve güzellik özleyişlerimizin prensibini yuvar-
landığı bataklığa gömmeğe yeltenmiştir.
Herşeyi müptezel bir istismar matama çevi-
ren penlik ve keyfîlik sırtları, insanlığın kut-
sal ülküsünü, tercüman olduğu ulvî gerçeklik
aleyhine dışlemiştir.

Fabiat, insanüstü kabilinden türlü klişeler
altında eksikliğini putlaştırmaya, fânilüğünü
ebediyet vehmiyle oyalamaya çabalamıştır.

En nâdir faziletlerin en iğrenç reziletlere
âlet yapılması insan tarihinin trajik para-
doksudur. Bu paradoks Tanrıyı katliamların,
yağmaların, irticaların, zillet ve bayağılıklar-
ın mâzereti, yahut avuntusu derecesine in-
dirmiştir. Dehri, onu kendi ölçüsü ile ölçmüş,
kaşarlanmış fahişe ona suç ortaklığı yükle-
miştir. Bu kalabalığın şuurunda Tanrı insan-
lığa karşı işlenmiş günahların ucuz bağışla-
yıcısı, kin ve nefretlerin mutî tasfiyecisi,
sevilenleri okşayıp, sevilmeyenleri yıldırma-
makla ödevlendirilmiş bir nevi mükellef uşak
durumundadır. İşte modern ilmin gömüğü
tanrı budur. Onu gömüremler, hayasız mu-
rabahatlarıyla surumden düşürmüş olan sapık
Tartuflerdir. İrticanın Tanrısı Tartufun menfaat
putu daha doğrusu tâ kendisidir. Tartuflere
tartufluge muadil Tanrı davası, adı sani ne
olursa olsun nefis ve nefsanîyetinin şeytânî
düzeninden, menfi oyunundan başka bir şey
değildir!

Acaip Bir Konferans !

Ord. Prof. Hirsch'in "Ananın hükümler-
liği," konulu konferansında misal olarak
6 Mart gününde gerçek demokrat milliyetçi
gençliğin, akademik sükûnet ve vekarı iade
maksadıyla tertip ettikleri nazik ve nezih
gösteri aleyhinde mugalâta yarışına girişme-
si hayretle karşılandı. Tenakuzları, nukûkî
hatalarını ve ütöpik buhranını müteakip
sayıda belirteceğiz.

Kendisine karşı duyulan saygı politika
ve mugalâtaya sapmasıyla pek sarılmıştır.

Dünyanın dört bir bucagında, ezcümle
Filistinde bombalarla işlenen vahşî cinayet-
ler, kanlı nümayişler yanında, vakur ve
nezih millî bir nümayişin dâtilanmasını din-
leyen gençlerin sabir ve tahammüllerini tak-
dirler anar; herhalde ruhî bir buhran geçir-
mekte olan Ord. Profesöre âcil şifalar dileriz!

BU VATAN SATILMAZI!

TEVETOĞLU

«Moskof uşakları kendilerini, analarını, karı ve kızkardeşlerini peşkeş çekip satabilirler.»

Yıllardır uzaktaki efendisini çağırarak boş gayretiyle uluyan köpeklerin ıplıkları pazara çıkarıldı:

Kendilerini, analarını, karı ve kızkardeşlerini kızıl prensip ve gayeleri uğruna satanlar, bizim olan bu ulu vatanı da satmak hainliğini işlerken suçüstü yakalanıyor.

Üç yıl önce, «Hükümeti devirmeğe matuf gizli cemiyet kurmak, uydurma suçuyla tutulup, bir buçuk yıllık işkenceden sonra, korkanların vehmi sona erince, Yargıtayın âdil kararıyla vatan ve milletin bağına iade olunan Türkçü vatanseverler, daha çok evvel savaşıkları bu kızıl faşistlerin maskelerini alması için çalışıyor.

Talın garip cıvılarıyla değil, öcalmak isteyenlerin gerçek vatan ihanetleriyle, Türkçüler bunun mükafatını şöyle gördüler:

Demire su verildi, çelik oldu.

O zaman, zindana atılmaları bugüne kadar geciken «Gerçek vatan haini komünistler» in ardında mevlûdu nebevî kahramanları vardı. Bugün o pehlivanlar kuş gibi uçmuş olacaklar ki, sahibsiz kalan kızıl köpeklerin tasma takıldı.

Bunlar ve işleri, bu kadar değildir: Mukaddes vatanı atalarının en ulu emaneti biten milliyetçi Türk gençliği ve Hükümet elele bu kızıl köpeklerin topunu yakalamak temizlemek yolundadır.

Onların, yeşil cennetimizi, kızıl cehennem yapmak hülyaları, büyük Türk milleti sağ oldukça, yani ebediyen, gerçekleşmeyecektir.

Onlar yeşil cennette kızıl cehennemi göreceklerdir: Canları oraya gönderilince.

Atalarımız bu mukaddes yerleri alırken, önden köpeklerini salarak oğulların ulumalarına doğru yol bulup yürümüşlerdir.

Kahpe oyunu bilmiyen Tür aslanlarının bu yüce ülkede ilerleyişi, her bir karış topra-

ğa bir Türk ve on düşman başı vermek karşılığı olmuştur. Bugün istulâlarında, köpek ıplıkları üstüne kurulmuş yurdular, büyük sarıyalılara dayanamayıp yıkıldılar. Tekin ovalara dağlardan, buz denizlerinden ayılar indi.

Fakat, bizim topraklar tek in değildir. Bu yurdun temellerinde, milyonla asil şehit, arslanlar yatmaktadır.

Bizim dağlar, yaylalar kızıl köpek ve bez yaz ayı dolaşmasına elverişsizdir.

Moskof uşakları kendilerini, analarını, karı ve kızkardeşlerini peşkeş çekip, satabilirler.

Fakat, bu vatan satılmaz!

Zira bağında sıra dağlar gibi koçyiğitler yatan, mink beler diyarı bu ulu toprak, köpeklerin değil bozkurtlarındır.

NOT: Bu yazı Türkçülük mahkemesinin son kararından önce yazılmıştır.

Ç Ü N K Ü

Fakir ordumuzun yılmaz erleri olan Türk Gençliği Ataların mukaddes emanetini korumak yolunda ödevleri başındadır.

- İster belli, ister gizli olsunlar - yurdumuzun, milletimizin, istiklâlimizin düşmanları menfur isteklerinin her zaman, her yerde, her şart altında yenilmez ve geçilmez bir cephe halinde birleşen Türk gençliği tarafından önlendiğini görmüşlerdir ve göreceklerdir.

Gençliğin durdurulmaz, dayanılmaz dalgalar gibi şahlanan hamlelerini kızıl düşmanlar «şuursuzluk, fikirsizlik, le damgalamağa çalışmaktadırlar. Biz bu ifiralara cevap vermeye lüzum görmüyoruz. Çünkü bütün dünya, Türk gençliğinin nasıl örnek gösterecek bir şuur ve akliselimle ne zaman susup, ne zaman konuşacağını, nerede durup, nerede atılacağını tayin ettiğine şahittir.

Türk gençliği komünizme karşı daima sert ve katı bir mukavemet göstermiştir.

Kızıl Âfete Karşı Kür Şadlık Ruhu

Nejdet SANÇAR

Türkler, uzun tarihleri boyunca türlü felâketlerle karşılaşmış, türlü belâlara göğüs vermiş bir milletler. Tanrıya şükürler olsun ki bugüne kadar bunların hepsini alın aklıyla ile savuşturmuş bulunuyoruz. Fakat, ancak bir vilayeti kadar nefusa malik olduğumuz dev düşmanların olsun, hacılık ruhu ile birleşen bütün bir Hıristiyan âlemine karşı olsun milli varlığını her zaman korumasını bilmiş olan milletimiz, bugün uzun tarihinde şırdıye kadar rastlamadığı derecede büyük bir belâ ile karşı karşıya bulunmaktadır. Bu belâ en büyük tarihi düşmanımızın elinde bir silah olarak kullandığı milliyet düşmanı, din düşmanı, hürriyet düşmanı, aite düşmanı, şeref düşmanı yani kısacası insanlık düşmanı kızıl âfettir.

Evet, Türk irki bugün, tarihinin hiç bir çağında rastlamadığı derecede büyük bir âfet olan komünizm felâketinin karşısında bulunmaktadır. Ve yıllar var ki bir kıta büyük-

KOMÜNİZM...

Çünkü komünizm, gençliğin her varlıktan muazzaz tuttuğu milli istiklâlinin düşmanıdır.

Çünkü komünizm, vatanımızı sömürge, milletimizi bahtsız esirler haline getirmek isteyen mel'un bir emperyalizmin maskesidir.

Çünkü komünizm, milli birliğimizi parçalamak, kardeşi kardeşe düşman etmek isteyen kanlı ihtilâllerin hazırlayıcısıdır.

Çünkü komünizm, gençliğin sarsılmaz bir imanla bağlı olduğu millî ve kutsal inançların düşmanıdır.

Çünkü komünizm, milletimizin asil ananelerini yok etmek, temiz ruhunu kirletmek isteyen, millî bünyemize aykırı bir ideolojidir.

Çünkü komünizm, masum ve tecrubesiz kimseleri bin bir maske altında gizlenerek aldatmağa çalışan sinsi bir düşmandır.

İşte bu sebeplerledir ki, Türk gençliği komünizmle mücadeleyle mukaddes bir vazife bilerek, millî menfaatlerimizin kudretli koruyucusu halinde her zaman, her yerde kızıl mürtecilerin yollarına dikilmiştir ve dikilecektir.

Refik Yunusoğlu

lüğündeki ülkelerimizi ve yer yüzündeki nüfusumuzun üçte ikisini pençesine verdiğimiz bu âfet, Türklüğün son kalesi olan dokuz yüz yıllık şanlı Türkiyemizi de kızıl cehenneminde eritmek için çalışıyor; didiniyor, çırpınıyor.

Mikropları içimizde dolaşmakta olan kızıl âfete karşı Türklüğü korumak tarihi vazifesi omuzlarına yüklenmiş bulunan bugünkü Türk nesli, bu vazifeyi tam olarak yapabilmek için Kür Şadlık ruhu ile dolup taşmak zorundadır. Çünkü Türklük, yaşamak için bugün bu ruha her zamandan çok muhtaçtır.

Kür Şad, bundan bin üçyüz yıl önce hürriyeti çalınmak istenen irkinin bu felâketten kurtarmak için, içinde bulunduğu imkân ve şartları düşünmeden ileri atılmış ve kendisi düşmüş, fakat Kür Şad'lık ruhunu yüceltmüştü. İçimizde bin üçyüz yıldanberi yaşamakta bulunan ve tarihimizin türlü çağlarında türlü şekillerde tecelli eden bu ruh, bugün yine çalınmak istenen hürriyetimizi ve yok edilmeye çalışılan milli varlığımızı elde tutacak bir silah olarak parlıyor.

Şanlı atamız Gök Türk çocuğu Kür Şad, Türklüğü kurtarmak üzere kılıcını sıyırıldıktan sonra, şartlar değiştiği halde bile, onu bir daha kınına koymamış, kırk adsız arkadaşları ile birlikte ölüme karşı yürümüştü. Onun torunları olan ve onun kahraman ruhunu taşıyan bugünkü Türk nesli de, aynı mukaddes vazife ile kılıçlarını çekmiş bulunuyorlar. Artık bizim için de geri dönüş yoktur. Bu toprağa atalarının kanları ile bağlı olan Türklerin sıyırıldıkları kılıç, düşman yok edilmeden kınına girmeyecektir. Vuruşacağız. Yaşamakta olduğumuz ölümdürüm savaşını zaferle bitirinceye kadar vuruşacağız. Kızıl mikrobu bütün çirkelliği ile ortaya koyuncaya kadar, kirli suratındaki maskeyi yırtıp atıncaya kadar, onu pacavra edip bu millet ve butopraklar için beslediği korkunç hayali, gördüğü kanlı rüyayı kendisi ile birlikte yokedinceye kadar vuruşacağız.

— Devamı 14 üncü sayfada —

Köy ve ...

Orhan GÖKOVA

* ... Neden ölen öküzü için sahibine taziyeye gütüldüğün ve öküzün köyde asırlardır neden yarı-mabut olarak kalmakta devam ettiğinin acı mânasını

Orta Anadolu'nun kışı şiddetli geçen bozkırlarında kar, köyde insan yapısının basit örnekleri olan damları da kaplayarak göz yaşartan köy sefaletini sanki nazarlarımızdan saklamaktadır.

Esasen köyün mânevi mevcudiyetinden habersiziz; bu suretle maddeten de görmeğe imkân bulamıyoruz, Eğer köy bütün ıstırapı ile daima nazarlarımızı tazip etse vaziyet biraz daha farklı olurdu herhalde. Meselâ; bakın, yol üstünde kurulmak bahtiyarlığına eren köylerimize. Sefalet geçenleri üzmesin diye nasıl rötüş edilmiştir.

Kar tabakası altında birer köstebek yuvası gibi yer yer kabartılarla şekillenen köyde sadece köpek izlerini görerek orada bir hayat olduğunu ürpererek hissederiz. Fakat eiden ne gelir? Birkaç satır yazı.

Son zamanlarda yazı konusu ve dava oluşu ile münevverlerimiz arasında bir «Köy edebiyatı» kalkınmasından başka neticesini müşahade etmediğimiz köy davaları, köylümüzün bu yönden de istismar edildiği zehabını uyandırıyor.

İnkılâp bütün hızı ile köy sınırlarından geçti. Herşeyden önce ele alınması gereken enbüyük dava hâlâ bekliyor. Nüfus artımını köylüden, iktisadî kalkınmamızı onun daha

fazla istihsalinden bekleriz de onun da bizden bazı şeyler beklemesini çok görürüz. Harp yıllarının geçici imkânlarından biraz istifade ettiğini zannederek ona karaborsacı gözüyle baktık, «Hacı ağa» diye isimlendirerek başka alay edilecek şey yokmuş gibi dilimize doladık.

Devletin uzun vâdeli kalkınma plânları içinde köyü, cihazlandırma teşekküllerine nasıl sinsi bir plânla taaruza geçildiğini gördükten sonra; neden ölen öküzü için sahibine taziyeye gütüldüğün ve öküzün köyde asırlardır neden yarı-mabut olarak kalmakta devam ettiğinin acı mânasını yüreğimiz sızlayarak anladık.

Bugüne kadar köylüden, yüzyıllardır kanını kattığı özmal toprağı bile esirgendi. Fakat onun yarattığı mucizelerle sıkılmadan öğünüldü ve öğünüyor . . .

Köye giden memur ve köyün parti siyasetiyle ilgili tarafını tetkike giden parti mensupları; köye hayvanla gitmeli, köyde misafir kalmalı, kendisine kurulan sofrada tahta kaşıktan iğrenmeden yemeli, kendisine serilen yatakta tiksinden, yorgana sıkı sıkı sarılarak yatmalı ve sabahleyin köylüyü dinlemelidir. Köylü ve köy-içini samimî olan münevvere açar. Aksi halde bütün tetkikler gösteriş ve dalavere, bütün masraflar boş ve bütün gayretler neticesiz kalmağa mahkûmdur.

Bizim her şeyimiz ülkünden gelir

Bağrımın başını yakan ateşin

Közü muazzam bir ülküden gelir.

Hazrı, yurt derdiyle yağrulan başın

Senfoniden değil, türküden gelir.

Ya dert' ya sevdâdır başımdaki hâl,

Göksümde yay olmuş, geşilmiş hulâl.

Kükreyen Mehmedi tutan ittîdal

Kim demiş, kim demiş korkudan gelir!

Varsın bende olsun en kara yazı,

Yiğitim, merdâne söylerim sözü:

Ne kadın, ne içki güldürmez bizi,

Bizim her şeyimiz ülküden gelir . . .

Selâhattın Ertürk

ZİRVA TEVİL GÖTÜRMEZ!

Komünist Aydınlik Dergisi yazarlarından
Şevket Aziz Kansu'ya

HOCAOĞLU

Millet Dergisinin son sayısında, komünist Aydınlik dergisinden alınan iki parçada Ankara Üniversitesi Rektörü Ş. A. Kansu'nun ideolojik görüşünü belirten satırları bir kere daha okuduk. Kansu aynı fikirleri hâla taşıyıp taşımadığımızdan şüphelenen bir topluluğa hitap etmekte bulunduğunu bir türlü anlamamış olacak ki, Ulus gazetesine verdiği bir demeçte "Tamamen felsefi mahiyetteki bu yazıyı yazdığım tarihte onsekiz yaşında idim" diyerek durumunu kurtarmağa çalışmıştır. Otuz yıl önce tıbbiye girdiğini gene kendi demecinden öğrendiğimiz Kansu'nun 26 yıl önce onsekiz yaşında olduğu da şüphelidir. Fakat biz bu meseleyi bir tarafa bırakarak, Kansunun bu kabil makaleler yazmakla işlediği mârifetin mahiyetini ortaya koyalım.

Dikkat buyrulursa 26 yıl önce yazılan bu satırların yazılış tarihi 1921 yılına rashiyor, 1921 yani Istiklâl Savaşının en şiddetli zamanları... Oyle bir zaman ki Türk milleti, bugün Kansu'nun rahat ve huzur içinde, balon gibi yükseldikçe yükselmesini sağlıyan Türk milleti ölümle yüzyüzedir. Anadolu'nun göbeğini çiğneyen sömürgeci ayaklar, Türkiüğün, şerefli tarihi üzerine kara bir perde indirmeğe çalışıyor. Türke kendi yurdunda Türk ve efendi olarak yaşama hakkını tanımıyor. Manzara müthiştir. Bir yanda sümürgeciliğin ve haksızlığın çullanışı, öte yanda hakkın ve adaletin şahlanması var. Şahlanan hakkı yere düşürmemek için bütün Türk çocukları silâha sarılmıştır. Kadınların bile katıldığı bir ölüm dirim savaşı bütün şiddetiyle sürmektedir. Türk topraklarında bütün bunlar olup biterken İstanbulda insaniyet türküsü çağıran bu toy çocuğun ruhunda Anadoludan yükselen insan feryatları yankı uyarıyor. O bilakis onlara, ne bağıriyorsunuz? Vatan gidiyormuş, millet gidiyormuş, gitsin. Zaten

millet, vatan ne demek? Bırakın alsınlar ve bizi insaniyete kavuştursunlar! demekte...

Hayır kansu efendi şahsınıza karışmayız, fakat biz insaniyete yularımızdan çekilerek gitmiyeceğiz. O sıralarda sözde insaniyet mümessili geçinen Komünist dünyası şakşakçılarının sesine uyararak, "insaniyet dünyasına koşunuz.", demekle yabancılara tanıdığımız efendilik ve önderlik hakkını bu millete çok görmeyinizi Şahsınıza karışmayız, lâkin şunu tekrar tekrar hatırlatmak isteriz ki bu millet kendisinden başka bir efendi tanımıyor ve tanımayacaktır.

Atatürk, Türkün mukadderatını tayin edecek olan kutsal mücadeleye bütün milleti, bu arada sayıllarla ödevli ve yedek su-

bayları da çağırdığı zaman ruhunda bir damlacık olsun milliyet duygusu, vatan sevgisi taşıyanlar Anadoluya koşular. Bundan mahrum olanlar İstanbulda kalarak rahatlarına baktılar. Oyle ya milliyet, istiklâl ve vatan duygusu denen şeyden mahrum olduktan sonra işgal ordularının varlığından rahatsız olamağa ne sebep vardı? İnsanî uygu ve meziyetlerden sıyrılıp, sadece yeyip içen bir yaratık olarak yaşamağa razı olduktan sonra, Kansu-

SORUYORUZ:

Rektör Bay Şevket Aziz KANSU,

Talebelerine yabancı ildeolojiler aşıladıkları rivayet olunan bazı doçent ve profesörlerin böyle bir faaliyette bulunmadıkları (!) hakkında bazı gazetelerde yayınlanan mâhûl 108 imzalı mektup metninin sizin tarafınızdan hazırlanmış olduğunu söylenmektedir. Doğru mü?

CEVAP İSTİYORUZ

nun kendi ifadesiyle söyleyecek olursak, «Yaşayan bütün hayvanlar gibi bir hayvan» olarak yaşamasını bildikten sonra mutlu olmamak için ne sebep vardı!

Bir çok gençlerin mektep sıralarından cephelere koştuğu o nazik günlerde Kansu efendi de fikirdaşı Hasan Ali gibi mücadeleye katılmak zahmetine katlanmamış, üstelik te millet, vatan, kavramlarına saldırmıştır. Fakat milliyetçilerin savaşı zaferle bittikten sonra bu iki fikirdaş Çankaya kaplarına koşmuşlar ve maalesef yükseklerle tirmanma imkânı bulmuşlardır.

Onsekiz sayısına sıkı sıkıya sarılarak kabahatini gençlik günahı gibi göstermeğe

yeltelenen Kansu'nun hareketi boş görülebilecek kabilden değildir. Vatan çocuklarına uğruna döğüşerek can verdiği vatan, millet kavramlarına saldırıyan Kansu, sadece bir hata işlemekle kalmamış aynı zamanda ancak bir kere girebileceği bir imtihani kaybetmiştir,

Kaldı ki Kansu efendi gençliğinde böyle bir iş karıştırıp, iddia etmeğe çabaladığı gibi sonradan nidayete ermiş bir kimse midir? Gösterişçi pozunun arkasında hâlâ o beceriksiz, komünist dergisi yazarının gizlenmekte olmadığına nasıl inanalım? Bilhassa ağladığı zamanlarda şüphelenmemek elden gelmiyor.

Bu sakat zihniyetin onda hâlâ yaşadığına delil mi istiyoruz? D. T. C. Fakültesinin Kars naftası münasebetiyle özel broşür içinde yayınladığı "Türk Vatanı ve Cehit Felsefesi," adlı acayip yazıyı karıştırmak zahmetine katlanınca görürüz ki kelime canbazlıklarına, cümle noktâbazlıklarına rağmen anlayanların pek ala fark edebilecekleri gibi, eski zınniyetini, millî kültür ve tarih anlayışına - bilerek yahut bilmiyerek - yamamaktan kendini alamamıştır. Baştan-başa madde faaliyeti olarak yorumladığı bir hayat kavramından, mantuki ve müsbet bir ilişki kurmaksızın vatan ve millet ülkülerine sıçramak istemiştir. Böyle düşük haliteli bir yazının altında raslayınca, Ord. Prof. kelimelerine insan esfle bakıyor. Bununla birlikte bu beceriksizliği ilmi oluşumunun yetmezliğine veremeyiz. Çamlica tepesinden "dünya sosyalizmi vâz ederek «millet», «vatan», çürütmeğe yeltelenen Aydınlık dergisi yazarının iğman kılığını da hesaba katmalıyız. Millet, vatan gerçeklerinde "mevhume," den fazla bir şey bulamayan Kansu'nun Ord. Prof. luk rolünde bir adım bile ileri gidemediği iddia olunabilir.

Yalnız, millî mücadele anlarında, millet ve vatan gerçeklerine yuf çekip pervasızca sövebilen bu adam şimdi 18 milyonun çelik iradesi huzurunda ancak kekeliyebilmektedir. Şimdilik bu kadar işaret etmekle yetlendiğimiz o yazı üzerinde gerekirse ileride daha esası surette duracağız.

Şevket Kansu'nun, suçunun 18 yaşına bağışlanmasını yalvarırcasına Ulus gazetesine demeçte bulunması, kendisini tanıyanların pek iyi bildiği fıkır dağınıklığından ve şaşkınlık itiyadından başka hiç bir şey ifade etmez. Üstelik bu demeçte o zamanki makalesinin tamamen felsefi olduğunu söylemek

gafletinde bulunuyor. Dikkat buyrulsun 18 yaşında söylediğini bilmeyen, kendi tabirince «rüya âlemi» nde bulunan bir çocuk felsefe yapıyormuş. Bunları aklı başında bir insan mı söylüyor? Onsekiz yaşında iken yazdığı bir karalamaya felsefi sıfatını veren bir ordinaryüs profesör müdür? Bu durum karşısında geleceğimi tutamıyor ve Fikretin meşhur misraını hatırlıyorum: "Güleriz ağlanacak halimize.,,"

Felsefi kelimesinin bu ağrıza ne kadar aykırı düştüğünü anlamak için kendisinin büyük ve gürültülü kelimeler altında ne sırka ve öksürüklü laflar ettiğini dinlemek yeter.

Rektör beyefendinin bazı konferanslarını da dinledik. İnsaniyet, humanizma gibi sözlerin yuvarlandığı laf ebekleriyle dolu konferanslarını... Hep aynı nakarat. Sözün kısası Şevket Aziz, dolambaçlı cümleler geveliyerek kamuoyu ve gençliği oyalamaktan vaz geçip, açıkça ve meriçe «Milletçiyim, Türkçüyüm, komünizmin düşmanıyım» diyebiliyor mu? Hayır. «Vicdanı, düşüncesi benliği faaliyeti açık bir insanım.» Demekle açıklık sağlanmaz!

Sonra rektör sıfatıyla gütüğü «geniş milli hedef» lerden, gençliğe verdiği öğütlerden dem vuruyor. Eğer geniş milli hedefler gütmekten, gençliğe öğüt vermekten azizliğin değil, âcizliğin ifadesi olan şaşkın gözlerle ağlayıp sızlamağı kastediyorsa, Atatürk ve İnönü'nün sofralarında oturduğunu şımarıkça söyliyerek aklı-sıra böbürlenmeği anlıyorsa, Kansu bilmelidir ki kedilere bile nasip olabilecek sofrâ yakınlığı, kahramanların şereflerini kahramanlıktan nasibi olmayanlara geçirmez.

Sakarya, Dumlupınar, Metristepe surlarında ateş ve ölümle boğuşa boğuşa kazanılmış şerefler, «vatanı» ve «milleti» zemmetmiş olanların değil, bu gerçeklerin yoluna baş koymuş olan asıl gençliğin hakkı ve mirasıdır!

HOCAOĞLU

Makinede :

• Türkçüler Beraat etti!

Yalnız vicdanının emrine uyan bir mahkemenin, bütün suçları bu milleti sonsuz bir aşkla sevmekten başka bir şey olmıyan Türkçüler hakkında vereceği kararın bu olacağına biz üç yıldanberi inanıyorduk.

Türkçülere çamur atmak isteyenler sadece kendilerini kirletmiş olurlar.

Tarih iftiracıları lanetliyecektir.

Kür Sad

Millî Eğitim Bakanına Açık Mektup

Mustafa AYDINOĞLU

«Bu dizi, benimle eğlenen bu millete ergeç öptüreceğim.» dediği rivayet edilen selefimiz Allah saklasın işbaşı yaparsa...

Sayın Bakan :

Sizi pek yakından tanımam. Ülkü'de bir kaç yazınızı okudum. Almanyada talebe müfettişi iken Pertev Naili Boratov'un tahsiline son vermiş ve memlekete iade etmişsiniz. Aslen Sivaslı bir Anadolu evladı imişsiniz. Hakkınızda bildiğim bukadardır. Bütün bunlara ve bakanlığa geldiğinizdenberi gösterdiğiniz faaliyetle komünistlerin aleyhinizde olmasına bakılırsa milliyetperver ve dürüst bir Türksünüz.

Sayın bakan, pekâlâ bilirsiniz ki, polis takibatı ile ve kanun yoluyla yapılacak bir komünizm mücadelesi bu memleketi kızıl ve remden kurtarmaz. İnsan, sureti haktan görünmesini bilen, fikirlerini meşru kılıplara sokmasını beceren bir mahlûktur. Komünist ise bu hususta yekta'dır. Eğer Türkiye, cenup yarım küresindeki bir kıta'da bulunsaydı, eğer Moskoflar Türklüğün asırlık düşmanları olmasaydı, eğer milletçe vatanımızın istikbalini üzerinde bazı endişelerimiz bulunmasaydı - emin olun - bu açık mektubu, fikir hürriyeti namına vazmaktan vazgeçerdim. Fakat, bugün mücadele mecburiyetinde olduğumuz şey, şu ilim kitaplarında okuduğumuz Maksizm veya Tarihi Maddecilik değildir. Bal gibi vatan hainliğidir; Moskof uşaklığıdır. Bittabi böyle aşağılık şeyler hakkında da fikir mücadelesinden bahis açılmaz. Zira, ancak fikri olanla fikir mücadelesi yapılabilir.

Sayın bakan, komünizmle mücadelede, kabul edersiniz ki bakanlığınıza yükün büyüğü düşmektedir. Nitekim, selefimiz zamanında komünizmin yayılması ve Moskof uşaklarının korunması mes'uliyetinin en büyük kısmı, bugün devlet erkânının kanadı altına sığınan Bay Hasan Âlinin ensesinde bulunmaktadır. Bu sebeple ve Sivaslı dürüst, milliyetçi bir Türk sıfatıyla, hazır bakanlığa gelmişken, hiç değil kendi teşkilâtınızı şu zavallı memleketin başına musallat olan kızıl haşerelerden adamakıllı temizleseniz - inanın çok büyük sevap işlemiş olursunuz. Zira, olur a, belki bir daha böyle fırsat ele geçmez! Belki siyaset fırıldığı yine döner! Belki "bu dizi, benimle eğlenen bu millete ergeç öptüre-

ğim," dediği rivayet edilen gür kaşlı selefimiz - Allah saklasın! - işbaşı yapar! Onun için, sizden dileğimiz, zaman geçirmeden kolları sıvamak ve yapılacak temizliği çabuk yapmaktır. Selefimiz büyük bir şeytanlık gösterdi: Makamını terketmeden evvel üniversiteyi muhtar hâle soktu! Herhalde, bu yüzden kızıl doçentlerin, kızıl profesörlerin, hakkından gelmek kolay olmayacak. Lâkin, bir yığın ilk ve orta öğretim müesseseleri emrinizdedir: Köy enstitüleri, san'at enstitüleri, ticaret liseleri, liseler, kız enstitüleri, öğretmen okulları, orta okullar, ilk okullar v. s. . . Binaenaleyh, üniversite gençliğinin gözünden ve matbuatın kulağından kaçan nice kızıl öğretmen var ki sizce-sizce olmasa bile teşkilâtınızca - malûmdur. Bunların bir kaçını ben de biliyorum; zira bizzat bana hocalık ettiler.

Sayın bakan, tekrar deminki sözü söyleyeceğim: Türkiye cenup yarım küresinde değildir; asırlık düşmanımız bulunan bir devletle hembuduttur. Ve işin fecaat tarafı günden güne şişen bu devletin resmî ideolojisi de komünizmdir! Bilmem ki bu komünizm hakkında "bitaraf, fikir hürriyetine taraftar, münevver ve geniş görüşlü bir fikir adamı," gibi hareket etmek 'nasıl mümkün olur? Kanaatımca, bu çeşit bir tarzı hareket, aşırı bir safderunluk değilse, behemhal şuurlu bir hıyaneti vataniyedir.

Sayın bakan! Bu millet, milliyetçilik namına yapılan demagojilerden, milli duyguların istismarından milli eğitim namına yapılan milliyetsizleştirmelerden, samimiyetsizliklerden, ikiyüzlülüklerden bıktı, usandı arttı! Memleket, bir tarafta davudî sesle büyük Atatürk hakkında methiyeler okuyup beri tarafta "Atatürk zamanında hayvan muamelesi görüyorduk, şimdi insanca yaşıyoruz," diyen sıfır numara dalkavuklardan illallah diyor. Binaenaleyh, etrafınızı çevirmiş olmaları muhtemel bulunan ve şahsî refahlarından başka bir şey düşünmeleri pek az mümkün olan sözde insanîyetçi, sözde ümanist, sözde hürriyetçi kimselerin müta-lâalarına aldirmayın; kibarlık taslayan bu sahte güzidelerin fikirlerini efkârınumumiye

Kimleriz

Tarihe sığmayıp taşan bir neslin
Ardında yer alıp gidenlerdeniz.
Önüne geçilmez o coşkun selin
Uğrunda murada erenlerdeniz
Altayda en soğuk suları içtik
Türkistandan kopup Kafkasta geçtik
Bozkurdu her şeyden mukaddes seçtik
Şahlanan atlarla gelenlerdeniz.
Şehit kucaklayıp saran o yerler
İmanım eritti çok taş siperler
Ölüme gülerek giden o erler
Yoluna kan döküp ölenlerdeniz.
Nerede öz yurdum? nerede kaldı
Ceddimin kabrini benden kim aldı
Kırk milyon insanı dertlere saldı
O meş'um hırsızı bilenlerdeniz.

M. Hayri ÇOPUROĞLU

KÜRŞADA SESLENİŞ

Öyle bir an, zaman olur.

Gök, bulut harman olur
Dağlar duman duman olur
KÜR ŞAD görülmelidir Hey !
Ellerde gerilmiş yaylar
Yola koyulmuş alaylar
Han-lar-Gazi-ler-Giraylar
KÜR ŞAD dirilmelidir Hey !
Ecel-ebed arasından
Çıkmiş Pamir yaylasından
Hür doğan hür anasından
KÜR ŞAD sarılmalıdır Hey !
Ne ON-um ne -Bir-lerdenim
AY-TINDAĞ-lı erlerdenim
KÜR ŞAD la dolmuş bedenim
Cenşe verilmelidir Hey !
Ne Şeytanlardır ne de cin
İcimde beslediğim KİN :
TÜRKLÜĞÜ vuranlar için
Hesap sorulmalıdır hey !

AZMI GÜLAHMEDOĞLU

zannetmeyin. Sivası, dedenizi, nenenizi, ananızı, bacinızı, ağanızı, emminizi, köylünüzü, vedeksubaylık yaptığınız alayınızın subaylarını, mehmetçikleri, öğretmen arkadaşlarınızı, darülfünun hayatınızı, bu milletin şanlı tarihini ve pek dağınık coğrafyasını düşünerek Türk ve insan olan vicdanınızın sesini dinleyiniz : Emin olun bu ses, hakki ve engin efkârınumumiyenin sesidir ve tâ kendisidir.

Sayın bakan, sözlerime son verirken bir sual sormama müsaade ediniz: Yavuz Sultan Selim Han, Şah İsmailin üzerine yürümeseydi ve tacını-tahtını tarūmar etmeseydi, bugün Anadolu hangi mezhepte bulunacaktı; ve nereye yamanmış olacaktı?

Sonsuz saygılarımı kabulediniz sayın bakan.

Kızıl Âfete Karşı Kür Şadlık Ruhu

(Başı 9 uncu sahifede)

Türklüğün ölüm-dirim savaşı şiddetlenmiş ve savaş yerlerine, düğüne gider gibi gidenlerin torunları kızıl düşman karşısında saflarını kurmuşlardır. Vazifemiz, saflarımız seyrelse de düşenlerin kanlarından açacak şafağa doğru yürümektir. Yürüyoruz, yürüyeceğiz. Zafer, Kür Şad'lık ruhu ile taşan Türk ırkının bugünkü neslinin elinde kalıncaya kadar yürüyeceğiz.

Nejdet SANÇAR

Hars ve tehzib

(Başı 7 inci sahifede)

lariyle arasına tezevvuk ediyoruz ve edececeğiz. Fakat, bundan sonra, bu tezevvukumuz, hiç bir zaman ekzotizm'in hududunu aşmayacaktır. Bizce, Fransızlara, İngilizlere, Almanlara, Ruslara, İtalyanlara ait güzellikler, ancak ekzotik güzellikler olabilir. Bu güzellikleri sevmekle beraber, hiçbir; zaman gönlümüzü onlara vermeyeceğiz. Biz gönlümüzü Rozaltsttenberi milli harsımıza vermişizdir. Bizim için dünya güzeli, milli harsımızın güzelliğinden ibarettir. Biz, medeniyetçe, irfanca, iktisatça ve tehzibce Avrupa milletlerinden çok geri kalmış olduğumuzu inkâr etmeyiz, ve medeniyetçe onlara yetişmek için bütün kuvvetimizle çalışacağız. Fakat hars itibariyle hiçbir milleti kendimizden üstün göremeyiz. Bize göre, Türk harsı dünyaya gelmiş ve gelecek olanların en güzelidir. Binaenaleyh, ne Fransız kültürünün ne de Alman kültürünün mukallidi ve tâbii olmamıza imkân yoktur. Biz, onları da diğer harslar gibi yalnız milletlerine mahsus hususi harslar addederiz ve onlardan da sair harslar gibi yalnız ekzotik bir zevkle mütelezziz oluruz.

Görülüyor ki, Türkçülük bütün aşkıyle yalnız kendi orijinal harsına meftun olmakla beraber, göven ve mutaassıp da değildir. Avrupa medeniyetini tam ve sistematik bir surette almağa azmettiği gibi hiçbir milletin harsına karşı istiğnâ ve istihfâfı da yoktur. Bilâkis, bütün harslara kıymet veririz ve hürmet ederiz. Hatta birçok itisaflarına hedef olduğumuz milletlerin bile, siyasi teşkilâtlarını sevmemekte devam etmekle beraber medeni ve harsi eserlerine meftun, mütefekkirleriyle san'atkarlarına hümetkâr kalacağız. (Türklüğün Esasları) Ziya GÖKALP

Gerçeğin Şakası :

YENİ BİR HASTALIK

Henüz sebebi anlaşılmayan yeni bir hastalık tıbbi münasehelerde uzun münakaşalar doğurmuştur.

Kuşlara özenmekle başlayan bu hastalık hem demans prekos (erken bunama) nin hem de şizofreni (melekâti akliyenin ziyat) nin arazlarını göstermekte, hastalar, ileri devrelerde mütemadiyen «Ben miyim?» diye sayıklayarak çırpınmaktadırlar.

Bazı hekimlerin bu hastalık için teklif ettikleri «Mızrak çuvala girmez» adı henüz kabul edilmemiştir. Bu münasebetle bazı kimselerin mızrağın çuvala gireceğini zannettikleri anlaşılmıştır.

Meşhedi Gerçeği

Türk ve Türkçü olduğu için bir yıl tophane zindanlarında işkence görmüş bir vatansaver, açtırılan dava sukut edince memleketine dönüyordu. Yolda yeni çıkmış bir kitap okuyordu: (Sarıklı İhtilâci Suavi).. Bölüm, Suavinin Kastamonuya sürülmesini anlatıyordu. Suavi ile zaptiye nazırı arasında şu konuşma geçiyor :

— Beni niçin gönderiyorlar ?

— Hasbelicap seyahattir.

Bu, dünkü vatanserin tevkif ve sürgün sebebi..

Bugünün vatansaveri de, aynı şeyi sordugunu hatırladı :

Beni niçin tevkif ettiniz, bu zindana attınız?

— Görülen lüzum üzerine.

(Hasbelicap) ile (Görülen lüzum üzerine) lâfları arasında ne büyük fark var! Asrı yıla sığdırdığımız ve böylece 25 yılda 25 asır ilerlediğimiz cidden su götürmez gerçek.

Adam Değilmiş

Evvel zaman içinde, kalemi ile atlıyı atından indiren zorlu bir Türkçü, Türk yarattığı, namuslu ve vatansaver olduğu için tam muhalifleri tarafından muhakeme edilmiş.

Kendisine türlü tezviraatta, en rezilâne iftiralarında bulunan bir insan müsvettesine hitap ederken :

— Şu yüksek makamı işgal eden bu adam!

Herif «Adam» lafından gazaba gelmiş ve :

— Hakaret ediyor efendim, zapta geçsin! talebinde bulunmuş.

Müdâfaa hakkından, söz söylemekten mahrum Türk :

— Adam dediğim mi hakaretmiş? Pekâlâ, «Adam» hitabımı gerçekten adam olanlara kullanmak üzere geri alıyorum.

demiş ve ömründe sözünü geri almamış bu yiğit, karşısındakini adamlıktan tecrit etmek vazifesiyle karşılaşınca, yapmadığını yapmak zorunda kalmış..

Eceli gelen köpek

Sahibi tarafından tasması çıkarılarak Babıaliye salıverilen bir kuduz köpek ağzından kızıl salyalar saçarak hürr hürr diye gelip geçenin paçasına saldırmağa başlamıştı. Bir ara Üniversite semtine çıkıp şakaya gelmeyen balyoz yumruklu gençlerin de paçalarına saldırmış ve bir tekme ile beyni dağıtılacağı sırada zabıta belediye memurları tarafından yakalanarak kurtarılmıştı. Memurların gafletinden istifade ederek kaçtığı ve son günlerde boyunda bir zincirle bir cami civarında görüldüğü söylenmektedir.

Sahibinin haberi ola...

Ülküdaşlarla Başbaşa :

Mustafa Dinçer — Ankara "Arkadaş," adlı şiirinizde kuvvetli mısralar var. Yalnız sizden daha güzellerini umduğumuz için bunu yayınlamıyoruz. Yeni şiirlerinizi bekler selâm ve sevgilerimizi sunarız.

Tayfur Cengiz — Antakya. Türkçü dergi ve kitapları, yaymak ve okutmanın da büyük ülküye bir hizmet olacağını anlıyarak gösterdiğiniz ilgiyi alkışla karşıladık. İsteğiniz yerine getirilmiştir. Sağlık dileriz.

Hilmi İşgüzar — İstanbul. "Seslemiş," inizi okuduk. Takdirle karşıladığımız heyecanı-

nıza iştirak ederiz. Ancak, şiir yazmak için heyecan yetmez. Bunun kuvvetli bir teknikle işlenmesi gerekir. Çarpışık - güreştik - yarıştık kelimeleri birbiriyle ayaklı değildir. Sonra koşma tarzında yazmak istediğiniz halde dörtlüklerin son mısraları ayak tutmuyor. Halk şairlerini bu arada bilhassa Karacaoğlu, Köroğlu ve Emrahı iyice okumanızı salık veririz Ölçülü yazmak isteyince güzel şiir söylemekten önce, hatasız manzume yazmasını öğrenmek gerektiğini unutmamalısınız.

HOCAOĞLU

K Ü R Ş A D

İN

3 Mayıs 1947 günü çıkacak olan fevkalâde sayısını bekleyiniz.

Gelecek sayılarımızda; Hüseyin Namık Orkun, Bahadır Dülger, Mehmet Sadık Aran, Kırzıoğlu M. Fahrettin, Sofuoğlu M. Zeki ve Hikmet Tanyu'nun da yazılarını bulacaksınız.

COĞRAFYADAN VATANA

Prof. Remzi Oğuz ARIK

Her milliyetçinin okuması gereken bu eser Türk Kültür Ocağı yayını olarak bu günlerde de intişar edecektir.

IDEAL ve İDEOLOJİ

Prof. Remzi Oğuz ARIK

Yeni çıkan bu değerli eseri bütün milliyetçilere salık veririz.

Fiati : 125 kuruş

MEHMETÇİĞİN İSYANI

Şairi : Selâhattin ERTÜRK

Bu eseri bilhassa Türkçü gençlere haretle tavsiye ederiz.

Ankara - Altınışik yayını. P. K. 303

ÖZLEYİŞ

ALTINIŞIK

KANAT

ERGENEKON

TÜRKE Lİ

TOPRAK

MİLLİ BİRLİK

TİBBİY Lİ

HAREKET

HAK

BAYRAK

DOĞU

DAMLA

KEMAL YOLU

ŞARK YOLU

TÜRKE DOĞRU

DÜVEN

MEŞ'ALE

Okuyunuz !

Okutunuz !

ABONE ŞARTLARI

(Sayı Hesabı İlerdir.)

24 Sayı . . . 600 Krş.

12 " . . . 300 " "

6 " . . . 150 " "

Sahibi ve neşriyatı fiilen
İdare eden :

KARAMAĞARALI

Haluk Opan

Kanaat Basımevi - ANKARA

Muhabere ve Havale adresi:

K Ü R Ş A D

Posta Kutusu : 122 - ANKARA

İ D A R E H A N E

Samancıpazarı, Kargalı Sokakı

Nu. 29 - ANKARA